

מנסור

באמצעות ב"כ עו"ד חוה מטרס-עירון ואח'

מרח' אבו עובדייה 4, ירושלים 97200

טל: 02-6283555 פקס: 02-6276317

התובעת

- נגד -

מדינת ישראל – משטרת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

רח' עוזי חסון 4, ירושלים

הנתבעת

כתב הגנה

מוגש בזאת כתב הגנה מטעם הנתבעת - מדינת ישראל (להלן גם - "המדינה"), כשהטענות הנטענות בו הינן מצטברות, משלימות או חלופיות - הכל לפי הקשר הדברים והדבקים. במקביל לכתב הגנה זה מוגשת בקשה למחיקה על הסף בשל אי-תשלום אגרה מספקת.

א. כללי:

1. בתאריך 7.8.01 בסביבות השעה 21:30 הוצב מחסום משטרה שגרתי ביציאה משכונת צור-באחר. התובעת אשר נהגה ברכב מסוג מרצדס, עוכבה לבדיקה במחסום ככל נהג אחר.

2. שוטר מג"ב סימן לתובעת לעצור ולאחר מכן ניגש לרכב שוטר משטרת ישראל (להלן – "השוטר"), שבדק תחילה רכב אחר. השוטר ביקש מהתובעת להציג תעודות לזיהוי ובדיקה והתובעת סרבה בטענה, כי זה עתה נבדקה על ידי שוטר מג"ב.
3. רק לאחר דין ודברים במהלכו הבהיר השוטר לתובעת, כי אם לא תמסור תעודות יאלץ לעכבה, מסרה התובעת לידיו את המסמכים.
4. תוך כדי בדיקת המסמכים פנתה התובעת לשוטר מג"ב שהנו בן העדה הדרוזית, ואמרה לו, "אתה דרוזי למה אתה נותן ליהודים לעשות לנו את זה". שוטר משטרת ישראל השלים את הבדיקה והורה לתובעת בנחרצות ובכעס לעזוב את המקום.
5. לבקשת התובעת מסרו לה השוטרים את פרטיהם והתובעת המשיכה לעמוד ו"לפקח" על השוטרים בזמן שביצעו את מלאכתם. מאחר והדבר הפריע לשוטרים בביצוע פעילות המחסום, דרש שוטר משטרת ישראל מהתובעת, בחריפות, לעזוב את המקום. רק בשלב זה חזרה התובעת לרכבה ועזבה את המקום.
6. כאשר הגיעו השוטרים לתחנת עוז לאחר פעילות המחסום זיהה השוטר את התובעת מלווה באדם, שהתברר מאוחר יותר כבעלה. בעלה של התובעת החל בוויכוח וצעקות, כאשר לבסוף הופנו בני הזוג להגשת תלונה בתחנת מוריה, מאחר ולא היה חוקר בתחנת עוז בשעה זו.
7. התובעים מסרו תלונתם רק למחרת היום במחלקה לחקירות שוטרים.
8. חקירת המקרה הופנתה על ידי מח"ש לקצין תלונות הציבור של מחוז ירושלים, מאחר ולא נמצאו ראיות לעברה פלילית כלשהי.
9. קצין תלונות הציבור מצא, כי על השוטר היה להגיב ביתר סבלנות למרות הפרובוקציות מצד התובעת. נשללו הטענות על איום בנשק ועל סרוב לקבלת תלונה בתחנת מוריה. השוטר הועמד לדין משמעתי וננזף.
10. סיכומו של דבר, לתובעת לא נגרם כל נזק שהוא. הגשת התביעה הנה חלק מהתנהגות מכוונת של התובעת, החל מההתגרות בשוטרים במחסום, במטרה להלהיט את הרוחות, ועד להטרדת המדינה בהליכים בבית המשפט. הוויכוח עם השוטרים הנו תוצאה ישירה של התנהגותה ונסיונה של התובעת ליצור פרובוקציה מכוונת. משטרת ישראל מקפידה הקפדה יתרה על התנהגות השוטרים ולפיכך נחקר העניין עד תום. למרות העדר נזק כלשהו ולמרות אשמה של התובעת ננזף השוטר על תגובתו החריפה.

ב. התייחסות פרטנית לנטען בתביעה:

1. כל טענה, פרט או עובדה שהנתבעת לא הודתה בהם במפורש בכתב הגנה זה - יש לראותם כמוכחשים.
2. מוכחש האמור בכתב התביעה סעיפים 1-4 בהתאם לאמור לעיל בחלק הכללי.
3. הנתבעת מודה באמור בסעיפים 5-6 לכתב התביעה.

4. מוכחש האמור בסעיפים 7-19 בהתאם לאמור בחלק הכללי לעיל.
5. מוכחש האמור בסעיף 20 לכתב התביעה – התובעת הופנתה לתחנת מוריה בה היה חוקר.
6. מוכחש האמור בסעיף 21 לכתב התביעה בהתאם לאמור לעיל החלק הכללי.
7. מוכחש האמור בסעיפים 22-23 לכתב התביעה.
8. מוכחש האמור בסעיפים 24-29 לכתב התביעה.
9. מוכחש מחוסר ידיעה האמור בסעיף 30 לכתב התביעה.
10. מוכחש האמור בסעיף 31 לכתב התביעה. מסמך הבדיקה איננו תעודה רפואית ערוכה כדין ואיננו חוות דעת מומחה. הנתבעת תעמוד על הגשת חוות דעת כדין לתמיכת טענה רפואית ותתנגד לפטור את התובעת מכך בהתאם להוראת החוק.
11. הנתבעת מודה בסעיפים 32-36 לכתב התביעה.
12. מוכחש האמור בסעיף 37 לכתב התביעה בהתאם לאמור לעיל בחלק הכללי.
13. מוכחש האמור בסעיף 38 לכתב התביעה.
14. מוכחש האמור בסעיף 39 לכתב התביעה.
15. מוכחש האמור בסעיף 40 לכתב התביעה.
16. מוכחש האמור בסעיפים 41-42 לכתב התביעה, הן מהבחינה העובדתית והן ככל שהוא מתייחס לנימוקים להטלת אחריות על המדינה.
17. מוכחש האמור בסעיף 43 לכתב התביעה על כל סעיפיו הקטנים, הן מהבחינה העובדתית והן ככל שהוא מתייחס לנימוקים להטלת אחריות על המדינה.
18. מוכחש האמור בסעיף 44 לכתב התביעה על כל סעיפיו הקטנים, הן מהבחינה העובדתית והן ככל שהוא מתייחס לנימוקים להטלת אחריות על המדינה.
19. בעניין זה תטען המדינה, כי לא הייתה מוטלת עליה בנסיבות המקרה כל חובת זהירות קונקרטיית כלפי התובעת.
20. המדינה תטען לחילופין, כי אף אם הייתה מוטלת עליה חובת זהירות קונקרטיית, הרי היא לא הפרה את חובת הזהירות הקונקרטיית.
21. לחילופי חילופין, אם הפרה המדינה חובת זהירות, אין קשר סיבתי בין ההפרה לבין האירוע המתואר המוכחש לכשעצמו. ולחילופין נוספים, אין קשר סיבתי בין האירוע לבין הנזקים שנגרמו לתובעת ומוכחשים לכשעצמם.
22. לחילופין אחרונים, קשרים סיבתיים אלה, אם היו, נותקו בשל התרשלות התובעת ופעולותיה כלפי השוטרים במחסום ולאחר מכן במהלך הגשת התלונה.
23. המדינה תטען, כי הנזקים שנגרמו לתובעת, המוכחשים כשלעצמם, אירעו עקב רשלנותה המלאה של התובעת, המתבטאת **בין היתר** במעשים ו/או במחדלים הבאים:

- א. בכך שהתריסה והטרידה את השוטרים במחסום ובין השאר עלבה בעדתו של שוטר מג"ב.
- ב. בכך שנקטה בפרובוקציה מכוונת עד שהשוטרים נאלצו להרחיקה מהמחסום.
- ג. בכך שהתובעת ובעלה פנו בצורה מאיימת לשוטרים כאשר נפגשו בתחנת עוז.
- ד. בכך שהתובעת לא הגישה תלונה בתחנת מוריה למרות שהורו לה לעשות כן.
24. לחילופי חילופין תטען המדינה, כי בשל התנהגותה הרשלנית של התובעת מגיע אשמה התורם לכדי 100%. המדינה תטען, כי התובעת הסתכנה מרצון בכך שנקטה בפרובוקציות כלפי השוטרים במחסום ולאחר מכן במהלך הגשת התלונה.
25. מוכחש הנטען בסעיפים 45-46 לכתב התביעה על כל פרטיהם וכל הנזקים המפורטים בס. מוכחשת הזכות לפיצויי "עונשי" או כל דרך להפיכת התביעה לייצוגית שלא על פי הדין.
26. לחילופין תטען המדינה, כי הנזקים הנטענים בכתב התביעה הינם מוגזמים, רחוקים וחסרי בסיס עובדתי ו/או משפטי. המדינה תטען, כי אין קשר סיבתי בין הנזקים הנטענים לאירוע נשוא התביעה.
27. המדינה תטען כי התובעת לא עשתה כלל, ולחילופין לא עשתה די, להקטנת נזקה.
28. לשם הזהירות בלבד, תטען המדינה כי אם תחויב בתשלום סכום כסף כלשהו לתובעת, אזי יש לקזז ממנו כל סכום שקיבלה ו/או מקבלת ו/או תקבל התובעת בעתיד, מכל מוסד, אדם, גוף, או גורם כלשהו הקשור לאירוע ו/או לנזקים הנובעים הימנו.
- אשר על כן מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את התביעה כנגד המדינה, ולחייב את התובעת בהוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק, מיום מתן פסק הדין ועד לתשלום המלא בפועל.

א.א.

אלעד רוזנטל

עוזר ראשי לפרקליט מחוז ירושלים

ירושלים, ד' סיון, תשס"ד

24 מאי, 2004